

Όμιλία κατά τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Γηροκομείου Γεωργίου Καπορδέλη - Ἰωάννου Ξύκη

(31-8-2025)

Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου

Ἐκφράζω τήν χαρά μου γιά τὰ Ἐγκαίνια τοῦ κτηρίου τοῦ Γηροκομείου πού ἀνήκει στό Ἰδρυμα Γεωργίου Καπορδέλη - Ἰωάννου Ξύκη, τοῦ ὁποίου προεδρεύω μέ τήν βούληση τοῦ ἀειμνήστου Καπορδέλη πού χορήγησε τό οἰκόπεδο, σέ ἓνα μέρος τοῦ ὁποίου ἀνοικοδομήθηκε τό κτήριο τοῦ Γηροκομείου.

Θά χρησιμοποιήσω μιά εἰκόνα γιά νά δείξω τήν σημασία τοῦ γεγονότος πού ἐγκαινιάζουμε σήμερα, δηλαδή τήν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος συλλαμβάνεται στήν μήτρα τῆς μητέρας του, κυοφορεῖται μέ κόπο, γεννᾶται μέ τούς πόνους τοῦ τοκετοῦ καί ἀναπτύσσεται, κατά στάδια, μέ θυσίες καί κόπους τῶν γονέων του.

Αὐτό ἔγινε μέ τό Γηροκομεῖο πού ἐγκαινιάζουμε σήμερα ἐπισήμως, μέ τήν ἔναρξη τῆς λειτουργίας του. Συνελήφθη πρίν περίπου εἰκοσιοκτώ (28) χρόνια, κυοφορήθηκε μέ πολλούς πόνους, μέ ἀγῶνες καί θυσίες, μέ μεγάλες συκοφαντίες, γεννήθηκε μέ ὀδυνηρό τοκετό καί ἀναπτυσσόταν μέ ξαγρύπνια καί θυσίες μέχρι τώρα πού ὡς ὥριμος καρπός προσφέρεται στήν κοινωνία τῆς Ναυπάκτου.

Ἀντιλαμβάνεσθε ἀπό παρόμοια ἔργα ὅτι τό βάρος τοῦ ἐγχειρήματος ἔπese ἐπάνω στους ὤμους μου, πού ὡς Μητροπολίτης τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μητροπόλεως ἦμουν Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος καί ὅλων τῶν ἄλλων. Οἰκειοθελῶς ἀφιέρωσα ὥρες, ἡμέρες, μῆνες καί χρόνια γιά νά φθάσουμε σέ αὐτό τό σημεῖο, ἀκούγοντας τίς ἐπιθυμίες τῶν Ἰδρυτῶν, τήν ἀγωνία τῶν ἡλικιωμένων πού ἤθελαν θαλπωρή τά τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς τους, καί αὐτό ἐν μέσῳ ἄλλων φωνῶν, ἀλλοτρίων συμφερόντων καί ἐμπαθῶν πράξεων. Φυσικά, πρέπει νά τονισθῇ ὅτι αὐτό τό ἔργο παρέκαμψε τά αὐστηρῶς ἐκκλησιαστικά συμφέροντα, ἀφοῦ κατήυθυνα τούς δωρητές νά προσφέρουν τίς δωρεές τους στό Ἰδρυμα καί ὄχι στήν Ἱερά Μητρόπολη, διότι ἐνδιαφέρομαι γιά τό καλό τῆς πόλεως καί τῶν κατοίκων της, παρά γιά τό ἀτομικό ὄφελος.

Στό ἔργο αὐτό μέ βοήθησαν ποικιλοτρόπως πολλοί, πού θά ἔπρεπε νά ἀφιερῶσω πολύ χρόνο γιά νά τούς ἀναφέρω ὀνομαστικῶς. Ἀρκοῦμαι νά ἀναφέρω τούς ἀειμνήστους Γεώργιο Καπορδέλη πού προσέφερε τό οἰκόπεδο, μεγάλης ἀξίας

σήμερα, τόν Δημήτριο Γαλάνη πού προσέφερε περίπου ἓνα ἑκατομμύριο Εὐρώ καί τόν Ἰωάννη Ξύκη πού προσέφερε περίπου ὀκτακόσιες χιλιάδες Εὐρώ, ὅλα τὰ κατὰ καιρούς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος στήν τελευταία τριακονταετία, τούς μηχανικούς, ἐργολάβους, ἐργαζομένους, ἐξαιρέτως τόν ἀείμνηστο μηχανικό Γεώργιο Κολοβό, τόν ἀκάματο καί ἀνιδιοτελῆ συνεργάτη μου κ. Ἀθανάσιο Μίχο, στὸν ὁποῖο, ἐκτός τῶν ἄλλων ὀφείλεται ἡ ἰδέα τῆς μακροχρόνιας μίσθωσης τοῦ κτηρίου, τίς Ὑπηρεσίες τοῦ Κράτους καί τοῦ Δήμου, ἰδιαίτερως τούς διευθυντές καί ἐργαζομένους, κατὰ καιρούς, στήν Διεύθυνση Κοινοφελῶν Περιουσιῶν τῆς Ἀποκεντρωμένης Διοίκησης Δυτικῆς Ἑλλάδος καί Ἰονίου, γιὰ τὴν ἄψογη συνεργασία πού εἴχαμε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, καί πολλοὺς ἄλλους ἐπωνύμους καί ἄνωνύμους βοηθούς καί συνεργάτες.

Νά μοῦ ἐπιτραπῇ νά εὐχαριστήσω τόν Θεό καί γιὰ ὅσους προσπάθησαν ἀνεπιτυχῶς νά σταματήσουν τὴν ἀνέγερση τοῦ κτηρίου, γιὰ τούς δικούς τους λόγους, πού μέ συκοφάντησαν ψευδῶς καί δεινῶς, ἀκόμη καί γιὰ ὅσους σιωποῦσαν γιὰ τίς συκοφαντίες, γιατί χωρὶς νά τό ἐπεδίωκαν δυνάμωσαν τὴν θέλησή μου γιὰ νά περατωθῇ τό ἔργο καί νά ἐλκύσουμε τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συνδέεται μέ τό ὅτι ὅσοι εἶχαν συμφέροντα νά μὴ ὀλοκληρωθῇ τό ἔργο αὐτό ὑπέβαλαν πολλαπλές ἀναφορές σέ ἐλεγκτικές ἀρχές, ὅμως ὅλες ὅχι μόνον ἔπεσαν στὸ κενό, ἀλλὰ ἀπέδειξαν τὴν ἀπόλυτη καθαρότητα τῆς διαχείρισης, τὴν ἀνιδιοτέλεια τῆς προσφορᾶς, πράγμα πού ὁ Θεός εὐλόγησε. Γι' αὐτό εὐχαριστῶ καί αὐτούς πού ἀπέδειξαν ὅτι, κατὰ τὴν λαϊκὴ παροιμία, «καθαρός οὐρανός ἀστραπὲς δέν φοβᾶται».

Προσφέραμε, λοιπόν, στήν κοινωνία ἓνα σημαντικό φιланθρωπικό καί κοινωνικό ἔργο, λυπᾶμαι, ὅμως, διότι αὐτό δέν τελείωσε πρὶν 10-15 χρόνια, λόγω τῶν ποικίλων συκοφαντιῶν, οἱ ὁποῖες καταρρίφθηκαν ἀπὸ τίς ἐλεγκτικές ἀρχές τοῦ Κράτους καί ἀπὸ τὰ Δικαστήρια.

Ἡ μακροχρόνια μίσθωση, ὕστερα ἀπὸ διαγωνισμό πού ἐγκρίθηκε ἀπὸ τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες, ὕστερα ἀπὸ δικές τους ὁδηγίες, καταχωρήθηκε στήν Ἑταιρεία «Εὐνήλιον», ὑπὸ τὴν Διεύθυνση τοῦ κ. Νικολάου Τάτση, πού εἶναι ἐπιχείρηση καί ἔχει σχέδια ὅχι ἀπλῶς ἐμπορικά, ἀλλὰ καί κοινωνικά. Ἡ μακροχρόνια μίσθωση ἔγινε γιὰ 21 χρόνια μέ εὐχέρεια ἐπεκτάσεως 45 χρόνια, καί φυσικά θά κριθῇ στήν πορεία τοῦ χρόνου. Ἡ ἀρχὴ εἶναι καλὴ.

Θά πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἑταιρεία «Εὐνήλιον» εἶναι μιά ἐπιχείρηση, ἡ ὁποία, ὅπως κάθε παρόμοιο ἔργο, ἀποβλέπει καί στήν βοήθεια τῶν ἀνθρώπων καί στήν ὠφέλεια τῆς ἐπιχείρησης. Δέν εἶναι ἓνα φιланθρωπικό Ἰδρυμα, ὅμως ἐμμέσως

ώφελεϊ τήν κοινωνία, ὅπως γίνεται μέ ὅλες τίς ἐπιχειρήσεις, γιά παράδειγμα ἕνα ἐργοστάσιο.

Θά πρέπει, ὅμως, νά ὑπογραμμισθῇ καί νά κατανοηθῇ ἀπό ὅλους ὅτι τό Κράτος ὀφείλει νά ἀσκῇ κοινωνική πολιτική καί νά συνδράμῃ ὥστε οἱ ἡλικιωμένοι νά τύγχανουν καλῆς περιθάλψεως ἀπό τό Γηροκομεῖο. Ἡ κοινωνική πρόνοια ἀνήκει στό Κράτος, καί τελικά πρέπει, ἀφοῦ δέν μπορεῖ νά ἀνταποκριθῇ στό ὅλον τοῦ ἔργου, νά βοηθήσῃ τίς ἰδιωτικές πρωτοβουλίες, χάριν τοῦ λαοῦ.

Ἀκόμη νά ὑπογραμμισθῇ ὅτι τό Ἰδρυμα Γεωργίου Καπορδέλη - Ἰωάννου Ξύκη μέ τά ἔσοδα πού θά ἔχῃ ἀπό τήν μίσθωση τοῦ Γηροκομεῖου, θά ἐξακολουθῇ νά βοηθᾷ τούς ἡλικιωμένους μέ ποικίλους τρόπους.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ὑπόθεση χαρᾶς καί θά πρέπει νά παρακαμφθοῦν οἱ μεμψιμοιρίες, ἀπό ὅπου καί ἄν προέρχονται, καί νά δοῦμε τό μεῖζον, πού εἶναι ὅτι ἀνοίγει σήμερα στήν τοπική κοινωνία ἕνας πνεύμονας ἀγάπης γιά τούς ἡλικιωμένους ἀδελφούς μας καί μιά ἐλπίδα γιά τήν κοινωνία μας. Καί ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅσοι θέλουν νά κάνουν κριτική, πού εἶναι εὐπρόσδεκτη, νά ὑποβάλλουν θετικές προτάσεις γιά τήν λειτουργία καί τοῦ Γηροκομεῖου καί τοῦ Ἰδρύματος, καί στό τέλος ἄς προσφέρουν στήν τοπική μας κοινωνία κάτι ἄλλο καλύτερο ἀπό αὐτό πού προσφέρουμε ἐμεῖς σήμερα, γιά τό καλό τῶν ἀνθρώπων.

Εὐχομαι καλή λειτουργία τοῦ Γηροκομεῖου μέ θετικούς καρπούς στήν κοινωνία μας. Ἐγώ χαίρομαι, γιατί ἀπό αὐτήν τήν περιπέτεια καί τίς δυσκολίες πού συναντήσαμε βγῆκα πτωχότερος ὑλικά καί πλουσιότερος σέ ἐμπειρία καί σέ συνεργασία μέ πολλούς εὐγενεῖς ἀνθρώπους στήν κοινωνία μας. Καθένας μας θά κριθῇ διαχρονικά.